

frem sættes, den, der fremsætter noget saadant, fremsætter det rene og skære Nonsense, den rene og skære Fantasi, og hvorfor vil han fremføre Angreb paa Skatte-lovene ud fra det rene og skære Nonsense. Nu har det ærede Medlem haft Lejlighed til at tænke over det i 8 Dage, og han er ikke kommen med Paavisning af, hvor det Punkt er i Loven, der tvinger Manden fra Frederikssund op paa Forhøjelsen med 100 pCt. Nu have vi hørt den 7de talende Socialdemokrat, der nylig sluttede sit Foredrag, der har saaledes været rigelig Lejlighed for Partifællerne, da det ærede Medlem ikke selv kan finde ud af det, til at føre Beviset, men der er ikke en Gang gjort Forsøg paa det. Dog, jeg anerkender, at de ikke have gjort noget saadant Forsøg. Det ærede Medlem var selv for 8 Dage siden inde paa at gøre et fortvivlet Forsøg, han forklarede, at naar Loven nu en Gang medfører, at de rige skulle lattes, saa er det en Selvfølge, at de smaa faa Paalæg, men det er en almindelig Agitationsfrase, som intet beviser, det er bare en Frase og intet andet.

Det, som det drejer sig om, er dette bestemte, — nu maa det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) ikke forstyrre det ærede Medlem, som jeg henvender mig til — om det, naar Manden her med de 600 Kr.s Indtægt, er bleven sat op i Skat med 100 pCt., er Lovens Skyld eller Ligningsmyndighedernes Skyld. Kan Svaret paa dette Spørgsmaal være tvivlsomt? Jeg siger, det er Ligningsmyndighedernes Skyld, det kan være, det er sket ved Uagtsomhed, men det er alligevel Ligningsmyndighedernes Skyld, de have hele Ansvaret, der er intet i Loven, som medfører i Kraft af Konsekvens eller anden Nødvendighed, at Skatten for denne Mand skal sættes op med 100 pCt. Det ærede Medlem søger at slippe fra det med en almindelig Agitationsfrase om, at naar Lovens Princip er, at de store skulle have Lettelse, maa de smaa nødvendigvis have Paalæg; men saa er han saa uheldig i samme Aandedræt at slaa sig selv paa Munden. Han siger, at havde vi faaet gennemført den almindelige Valgret med det samme, saa vare Forholdene blevne bedre, saa vare Smaafolk sluppet billigere. Hvor kan det ærede Medlem et Øjeblik tro paa, hvad han selv siger der? Er det muligt, at det ærede Medlem vil paastaa, at hvis den almindelige Valgret havde været raadende, saaledes som han og jeg ønske, den skal være det i Fremtiden, vilde den Mand være bleven behandlet bedre? Forudsat,

at det, der nu er hændet Manden derude, er Lovens Skyld, kan det ærede Medlem saa ikke forstaa, at han slaa sig selv paa Munden, naar han siger, at det er de højtbeskattede i Kommunalraadet, der have Skylden, at Ulykken er, at vi ikke have den almindelige Valgret? Derved tager han jo Skylden bort fra Loven. Man kan ikke paa en Gang blæse og have Mel i Munden, man kan ikke angribe Loven og sige, at den er det reneeste Makværk, eller sige, at det er noget Bras, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) har udtrykt sig, og samtidig sige, at dersom vi havde noget bedre Sogneraad, valgt ved almindelig Valgret her i Landet, var det gaaet bedre. Nej, Henvisningen til, hvad der kunde have været i Retning af bedre Ligning under en anden Valgretsordning, gælder ikke. Det gælder heller ikke bortset fra, at det ærede Medlem der blander to Ting sammen, som ikke høre sammen. Vilde de Herrer Socialdemokrater føre Bevis for, at det vilde have været bedre med Skatteligningen, hvis vi havde haft den almindelige Valgret gennemført samtidig med eller forud for Skattelovens Vedtagelse, maatte dette Bevis føres ud fra det, der da maatte være en Kendsgerning, at den almindelige Valgrets Repræsentanter trindt om i Landets Sogneraad, fra Kommune til Kommune, havde protesteret mod den trufulde Ordning, det brugte Grundlag for Ligningen. Det maatte kunne dokumenteres fra Sogn til Sogn, fra Kommune til Kommune, at Mindretallene i Sogneraadene, den almindelige Valgrets Mænd, have sagt til de højtbeskattede: Hør, det der er galt, det er ikke blot ikke i Overensstemmelse med Lovens Aand og Ord, men det er den blodigste Uretfærdighed overfor Smaafolk; det skal være saadant og saadant, det kræve vi, og ville de Herrer af Flertallet ikke det — de have jo Magten og kunne stemme os ned —, saa kræve vi vor Indsigelse ført til Protokollen. Saa havde der været noget for den højtærede Indenrigsminister at se paa i det Materiale, han opsamler. Nu skulle vi afvente og se, om noget saadant er der, thi det maatte der være, hvis Socialdemokraterne havde Ret; vi skulle afvente og se, fra hvor mange Sogneraad Mindretallene, den almindelige Valgrets Repræsentanter, have modsat sig Flertallets Afgørelse med Hensyn til Grundlaget for Ligningen.

Hvis der ikke foreligger noget nævneværdigt Antal Tilfælde, hvor noget saadant kan paavises, er Henvisningen til, hvad der